

Pavel Nedvěd

Narození → 1972, Cheb

Sourozenci → 0

11

Rodiče → Matka Anna byla v domácnosti, otec Václav pracoval jako zemědělec.

Dětství → Když mu byly 4 roky, přivedl ho otec poprvé na škvárové fotbalové hřiště v obci Skalná, kde s rodiči bydlel. V 5 letech už začal hrát organizovaně v žáčcích Tatraru Skalná. V roce 1985 přestoupil do Rudé hvězdy Cheb.

Vzdělání → středoškolské (střední průmyslová škola stavební)

Fotbal → V České republice hrál po RH Cheb za Plzeň, Duklu Tábor, Duklu Praha a Spartu Praha. ČR poprvé reprezentoval v roce 1994, o dva roky později byl členem národního mužstva na mistrovství Evropy v Anglii, které skončilo na 2. místě. Následující sezonu začalo první z jeho 2 zahraničních angažmá, v týmu Lazio Řím. Přes velkou konkurenci dalších výborných fotbalistů a zpočátku i jazykovou bariéru se postupně stal jeho nepostradatelným hráčem. Lazio, za něj odehrál 138 zápasů a dal 33 gólů, s ním vyhrálo ligovou soutěž, Italský pohár, italský Superpohár a především evropský Pohár vítězů pohárů. V reprezentačním mužstvu ČR mu byla v roce 2000 svěřena funkce kapitána. Následující sezonu odešel do Juventusu Turín a za čas se stal jedním z jeho nejlepších hráčů. V té době vyhrál tým 2krát ligovou soutěž a probojoval se do finále Ligy mistrů UEFA. Zažil s ním však i krušné období. Po korupční aféře byl klub přeřazen do 2. ligy. Jeho černobíle pruhovaný dres oblékl za 8 let 247krát a dal 51 gólů. V roce 2003 byl vyhlášen nejlepším evropským hráčem. Za vítězství v anketě francouzského časopisu France Football obdržel jako druhý Čech po Josefu Masopustovi Zlatý míč. V české reprezentaci se podílel na jejím třetím místě na ME 2004 v Portugalsku.

Místo v sestavě → útočný záložník

Číslo na dresu → 11

Přezdívky → Méďa, Grande Paolo, Czech Fury

Manželství → 1

Děti → 2

Povaha → cílevědomý, přátelský, někdy náladový

Zdraví → dobré

Reprezentační zápasy → 91

Góly za reprezentaci → 18

Nejvýznamnější gól kariéry → V roce 1999 vstřelil za Lazio Řím branku, která v 81. minutě utkání rozhodla o vítězství italského týmu ve finále Poháru vítězů pohárů nad španělskou Mallorcou (2:1).

Kluby, za které hrál → FK Skalná; RH Cheb; Škoda Plzeň; VZJ Dukla Tábor; FK Dukla Praha; AC Sparta Praha; Lazio Řím; Juventus Turín

Ocenění → 2003 Světový fotbalista roku; 2003 Zlatý míč nejlepšího hráče Evropy; 1998, 2000, 2001, 2003, 2004, 2009 Zlatý míč ČR; 1998, 2000, 2003, 2004 Český fotbalista roku; 2003 Český sportovec roku; 2003 Fotbalista Série A

Zajímavost 1 → V roce 2010 o něm v Itálii vyšla životopisná kniha *La Mia vita normale*, česky *Můj obyčejný život*.

Zajímavost 2 → V roce 2010 se také účastnil Pražského půlmaratonu, o dva roky později si v čase 3:50:02 zaběhl i Pražský mezinárodní maraton.

Řekl → „Tvrdě a neustále pracuj, pracuj víc než ostatní a výsledek se dostaví. To je jediný recept.“

Série A → Nejvyšší italská fotbalová soutěž, která nese tento název od roku 1929.

Neymar (celým jménem Neymar da Silva Santos Júnior)

Narození → 1992, Mogi das Cruzes (předměstí São Paula)

Sourozenci → 1

Rodiče → Matka Nadine a otec Neymar, který hrál fotbal na amatérské úrovni.

Dětství → Jako čtyřměsíční nemluvně byl vážně zraněn při autonehodě, vyvázl ale bez vážného zranění. Následky ještě těžšího otcova úrazu přivedly rodinu do existenčních problémů. Dostalo ji z nich zázračné fotbalové nadání syna, působícího od 11 let v akademii FC Santos. Bylo mu 14, když se o něj už zajímaly přední evropské kluby, včetně Realu Madrid.

Vzdělání → základní

Fotbal → Přes zájem Realu Madrid zůstal v Santosu. V 17 byl v jeho prvním mužstvu, pak s ním získal 3 mistrovské ligové tituly. Hrál i v několika juniorských reprezentačních týmech. V dresu Santosu v Brazílii a celé Jižní Americe exceloval. Chtěl se stát nejlepším fotbalistou na světě. Věděl však, že je třeba, aby hrál v Evropě. V roce 2013 přestoupil do Barcelony, když Santos předtím odmítl nabídky z londýnských klubů Premier League – West Hamu United a Chelsea. Za 4 roky v Barceloně vstřelil ve 123 zápasech 68 gólů. Pomohl jí ke 2 ligovým a 3 pohárovým vítězstvím a roce 2015 i k prvenství v Lize mistrů UEFA a v MS klubů. Následující rok vydobyl s brazilskou reprezentací do 23 let zlatou medaili na olympijských hrách v Rio de Janeiru. V další sezoně posílil řady ambiciózního Paris Saint-Germain, s nímž 6krát vyhrál francouzskou ligovou soutěž a několikrát fotbalový pohár, ligový pohár a Superpohár. V 112 utkáních vstřelil 82 branek. V srpnu 2023 přestoupil do saúdskoarabského klubu Al-Hilal. Jako jedna z největších opor brazilského národního mužstva za něj od roku 2010 sehrál 124 zápasů a dal 77 gólů, čímž vyrovnal rekord Pelého. Za působení Neymara, jednoho z nejlepších hráčů světa, který však na hřišti své pověsti občas zůstává něco dlužen, ale nezískala titul mistra světa.

Místo v sestavě → útočník

Číslo na dresu → 10

10

Přezdívky → Juninho, Joia, Pán noci

Manželství → 0

Děti → 1

Povaha → složitý, náladový, často nevyzpytatelný

Zdraví → Na konci léta 2020 prodělal těžkou formu koronaviru.

Reprezentační zápasy → 124

Góly za reprezentaci → 77

Nejvýznamnější gól kariéry → V roce 2015 vstřelil ve finále Ligy mistrů UEFA za Barcelonu rozhodující vítěznou branku Juventusu Turín v 90. minutě.

Kluby, za které hrál → Portuguesa Santista; FC Santos; FC Barcelona; Paris Saint-Germain, Al-Hilal FC

Ocenění → 2011 Cena Ference Puskáse; 2011 nejlepší hráč brazilské ligy; 2011 a 2012 Nejlepší hráč Jižní Ameriky; 2013 Zlatý míč nejlepšího hráče Konfederačního poháru; 2015 a 2020 člen týmu roku podle UEFA

Zajímavost → Neymar je, stejně jako jeho rodina, velmi zbožný. Deset procent z příjmu prý posílá církvi.

Řekl → „Nejsem zlomyslný a nikdy jsem nebyl. Vždy odpouštím. Konečně rozhodnutí není moje, ale Boží. A Bůh ví, co dělá.“

Konfederační pohár → Mezinárodní fotbalová soutěž pořádaná organizací FIFA, která se koná každé 4 roky. Zúčastňují se jí vítězové všech kontinentálních mistrovství, poslední mistr světa a tým pořadatelské země.

Antonín Panenka

Narození → 1948, Praha

Sourozenci → 3

Rodiče → Matka Antonie a otec Bohumil, silniční motocyklový závodník, jehož kariéru ukončilo vážné zranění.

Dětství → Strávil je na pražských Vinohradech jako nejmladší z dětí. Od malička hrál fotbal a rodiče ho v tom podporovali. Otec na něj dohlížel při každém tréninku. Velkou roli sehrál i učitel tělocviku, který v něm probudil vztah i k dalším druhům sportu – např. k volejbalu, tenisu, košíkové.

Vzdělání → střední (vyučení soustružník, potom střední hotelová škola)

Fotbal → Po začátcích v žákovských a dorosteneckých kategoriích zakotvil v mužstvu Bohemians ČKD Praha. První ligový zápas si zahrál v 19 letech. Hráčem Bohemians, brzy už klíčovým, byl 13 let. Jeho dres oblékl 230krát a vstřelil 76 branek. Za národní mužstvo nastoupil poprvé v září 1973. O necelé 3 roky později reprezentoval na mistrovství Evropy v Bělehradě. Nejvíce se proslavil jako střelec penalty, která rozhodla o tom, že se Československo stalo poprvé a zatím naposledy evropským šampionem. Zatímco se brankář SRN Sepp Mayer vrhal k tyči, Panenka poslal lišácky lehce zvednutý a pomalý míč do středu branky. Na ME 1980 dopomohl Panenka československému týmu k 3. místu. Po 2 letech vstřelil oba naše góly na mistrovství světa. V roce 1981, kdy mu bylo 32 let, přestoupil z Bohemians do Rapidu Vídeň. V průběhu pěti sezon dopomohl populárnímu rakouskému klubu ke 2 titulům ligového mistra, 3 prvenstvím v domácím poháru a k finálové účasti v evropském Poháru vítězů pohárů. Panenka byl skvěle technicky vybavený, dokonale přesně a nápaditě přihrával, virtuózně zahrával přímé i pokutové kopy.

Místo v sestavě → záložník

Číslo na dresu → 8

Přezdívka → Páňa

Manželství → 1

Děti → 2

Povaha → kamarádský, se smyslem pro humor

Zdraví → Ve 20 letech utrpěl při fotbalovém zápase vážné zranění oka. V roce 2020 prodělal těžkou formu koronaviru.

Reprezentační zápasy → 59

Góly za reprezentaci → 17

Nejvýznamnější gól kariéry → Z penalty, která rozhodla o vítězství Československa nad SRN ve finálovém zápase ME 1976 v Bělehradě.

Vršovický dlobáb

Kluby, za které hrál → TJ Bohemians ČKD Praha; SK Rapid Vídeň

Ocenění → 1980 československý fotbalista roku; 2008 Cena Václava Jíry; 2008 Medaile za zásluhy o stát; 2019 Cena Fair play od Českého olympijského výboru; 2020 uvedení do Síně slávy českého sportu; čestný prezident fotbalového klubu Bohemians

Zajímavost 1 → Ve 13 letech hrál ve filmu *Objev na střapaté hůlce* (1962). Ve filmu *Sonáta pro zrzku* (1980) hrál sám sebe. Účinkoval i v televizním seriálu *Drahá tchyně* (2012).

Zajímavost 2 → Z 30 pokutových kopů neproměnil za celou kariéru jen jediný.

Zajímavost 3 → U nás se typu Panenkovy penalty z Bělehradu 76 říká *vršovický dlobáb*, v zahraničí *Panenka kick*.

Cena Fair play → Uděluje se za čin nebo za postoj, který v kritické situaci upřednostňuje morální hodnoty před sportovní výhodou či úspěchem.

Pelé (vlastním jménem Edson Arantes do Nascimento)

Narození → 1940, Três Corações

Sourozenci → 2

Rodiče → Matka Celeste Arantesová pracovala jako posluhovačka, otec João Ramoso do Nascimento hrál profesionálně fotbal pod jménem Dodinho za klub Fluminense, později pracoval jako sanitář.

Dětství → Přezdívku Pelé dostal jako školák. Přivydělával si práci v čajovnách, hrál fotbal i sálový fotbal v městě Bauru. V patnácti ho doporučil trenér Waldemar de Brito do FC Santos jako budoucího nejlepšího hráče světa.

Vzdělání → vysokoškolské (Metropolitní univerzita v Santosu)

Fotbal → Za FC Santos nastoupil poprvé před 16. narozeninami a stal se nejlepším střelcem brazilské ligy. V 17 hrál na MS 1958, které Brazilci vyhráli, a Pelé svými výkony šokoval. Santos ten rok vyhrál domácí soutěž, Pelé dal 58 gólů. Proroctví de Brita se naplnilo velmi rychle. Nabídky z Realu Madrid, Juventusu Turín, Manchesteru United a dalších klubů byly odmítnuty brazilskou vládou. Ta prohlásila Pelého za „oficiální národní poklad“. Na dalším MS v Chile Brazilci titul obhájili, ale Pelé ho pro zranění odehrál minimum. Byl i na dalších dvou MS. V roce 1970 Brazilci opět zvítězili, Pelé měl zásluhu na více než polovině jejich gólů. Naposledy hrál za Brazílii v roce 1971. Za Santos, s nímž získal 6 mistrovských titulů, o 3 roky později. Závěr kariéry, kterou ukončil v 36 letech, prožil v týmu New York Cosmos. Jeho mimořádnost spočívala především ve způsobu fotbalového myšlení a v tom, že ho dokázal díky fyzickým předpokladům dokonale uplatnit. Proto jeho hra budila takové nadšení, proto byla požitkem, proto působila milionům lidí tolik radosti.

10

Místo v sestavě → útočník, útočící záložník

Číslo na dresu → 10

Přezdívka → O Rei (Král)

Manželství → 3

Děti → 7

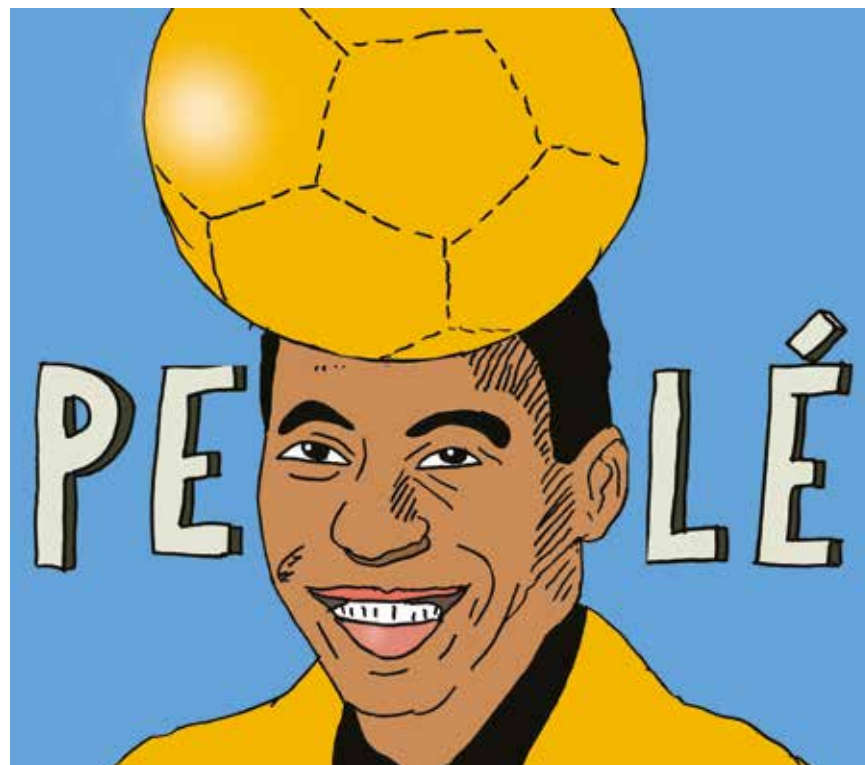
Povaha → přátelský, veselý, s výrazným smyslem pro spravedlnost

Zdraví → V 37 letech mu byla odstraněna pravá ledvina. 2012 operace kyčle, 2019 infekce močových cest, 2021 operace nádoru tlustého střeva

Reprezentační zápasy → 92

Góly za reprezentaci → 77

Nejvýznamnější gól kariéry → Sám za něj označil branku, kterou vstřelil v zápase Santos-Atlético Juventus 2. srpna 1959.

Kluby, za které hrál → Santos FC; New York Cosmos

Ocenění → Mezinárodní cena míru; Nejlepší fotbalista 20. století; Nejlepší sportovec 20. století; povýšení do rytířského stavu

Zajímavost 1 → V letech 1995–1998 byl brazilským ministrem sportu.

Zajímavost 2 → Hrál 5krát ve filmu, 1krát v televizním seriálu.

Smrt → v 82 letech, São Paulo

Řekli o něm → Tarcisio Burgnich, italský obránce: „Říkal jsem si, že Pelé je stejně jako my ostatní také jen bytost z masa a kostí. Ale mýlil jsem se.“

Campeonato Brasileiro de Clubes de Série A nebo také **Brasileirão** → nejvyšší brazilská fotbalová soutěž založená 1959